

Տարեկան գին 10 ռուբլի, կես տարեկանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միայն համարադրված մեջ:

(Օտարազգայացիք զինված են ուղարկի
Туфиса, Редакция „Мусака“)

ՄԱՍԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Կացի կերակրի և սօս օրերը):

Հայաստանի ընդունվում է ամեն լեզուով:

Հայաստանի ընդունվում են համար վճարում են
խրաքանչիւր թուրի 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պօլսի մամուլը.— Կը բքին տեսութիւնը, Թիֆլիսի Գումարի նիստը, Դամակ բազմալից, Կամակ զարդից, Դամակ Նոր-Նախիջևանից, Կերբին լուրերը.— Արտաշէին, Կեանքի թիւնը, Թիֆլիսի Արաբական գրութիւնը.— Վլադիմիր Տեռապիւնիստ.— Բայազետի թիւնը: Կը բքին տեսութիւնը, Կամակ բազմալից, Կամակ զարդից, Կամակ Նոր-Նախիջևանից, Կերբին լուրերը.— Արտաշէին, Կեանքի թիւնը, Թիֆլիսի Արաբական գրութիւնը.— Վլադիմիր Տեռապիւնիստ.— Բայազետի թիւնը:

Կ. ՊՈԼՍԻ ՀԱՅ ՄԱՍԿՈՒԼԸ

«Բաճանան տես ծուխը ծաւալելի» ասում է ռուսաց առածը: Խմբագիրներին նայիր կարգացողներին ծանախիր, կասենք մենք, դարձնելով մեր հայեացքը Կ. Պօլսի հայ լրագրութեան գործին և ուղղութեան: Հեռուից չը խօսենք, դիմենք փաստերին:

Եւսթր Կ. Պօլսի ազգային ժողովը գնում է առեանի վրա մի կարեւոր հարց, որ պիտի վճռէ ընդհանուր դատողութիւնների օգնութեամբ, տեսած կա՛ր երբ և իցէ, որ այն տեղի հայ մամուլը ընկնի այդ հարցի ետեւից և կանխապէս յայտնելով իր կարծիքը նորա նշանակութեան և էական կէտերի վրա, այնչափ ժողովողականացնէ նորան, որ հէնդ մի քանիսները ստիպեն մասնակցել զբաղվել և անդին կենսական ազգային շահերով, փոխանակ Վլէի-Միլիտի անցքը, մի սերայի ինտրիգա մի բողոքական հարց, մի ալքանական խնդիր, որ ընդունվի զբաղված է զրեթէ միայն և եթ Կ. Պօլսի հայ լրագրութիւնը:

Վաղը նոյն ազգային ժողովը, երկար ու բարակ պառնոտախօսութիւններից յետ, թողնում է անվճիռ մի հարկաւոր խնդիր և ցրվում է տները առանց մտադրվելու միւս անգամ վերադառնալ նոյն հարցին, տեսած կա՛ր որ մի հասարակական օրգան բողոքէ ժողովի այդպիսի թուլութեան դէմ և իր մտաւոր և բարոյական ազդեցութեամբ առաջ մղէ բարձր թող արած հարցի վիճարանելը և վերջնական լուծումը:

Եւսթր հաստատվում են Կ. Պօլսում մի քանի ընկերութիւններ հայաստանի մէջ ուսումնարաններ բաց անելու համար. կարգացած կա՛ր, մի հայ լրագրի մէջ

մի հատ կարծիք, մի ընտողական խօսք ընկերութիւնների գործունէութեան և պրօգրամայի մասին, մի խրախուսական հրաւերք, համերաշխութեան մի փորձադրացի գրիւն: Վաղը գնում է հայաստան մի խումբ եւրօպացի հնագէտների պատմական հետախուզութիւններ անելու նպատակով, լրաց կա՛ր որ մի հայ լրագիր իր առաջնորդող յօդուածներով քիթ թէ շատ լուսաւորէ խուզարկութեան առարկան և դարձնէ հայ ինտելիգենցիայի ուշադրութիւնը հայաստան եւրօպացիներին օգնելու վրա:

Եւսթր ընդհանուր հայկական աշխարհը տրամադրված է, որչափ կարելի է, աւելի տեղեկութիւններ ստանալ զանազան տէրութիւններում ապրող իր միարիւնների վրա. կարգացած կա՛ր երբ և իցէ որ Կ. Պօլսի մի հայ լրագիր բարեհաճէ յիշել թէ այս ինչ աշխարհում, որ ասվում է Բուսիւն, Բուսիւնիս և Կովկաս կան հէնց մէկ ու կէս հայեր, որոնք մի տարի առաջ այնպէս էին, բայց այժմ այսպէս, երկու տարի առաջ այնչափ ուսումնարաններ ունէին, իսկ այժմ այսչափ, հինգ տարի առաջ այնչափ էին հետամուտ իրանց ազգային գործերին, իսկ այսօր այսչափ: Ո՛ր Կ. Պօլսի հայ լրագրութեան մէջ կը տեսնէք համերաշխութեան կապեր կապելու, միմեանց ծանօթացնելու և դէպի բարի նախանձ գրգռելու մի փորձ, մի ընթացք:

Որեքն ինչ, մենք միայն անպարծմարդիկ ենք, որ մեր երկու խօսքերից մինք տաճկահայերն են, երկու հոգեւորից զիւսւորը նոյն հոգան է, մենք սեփական հոգանք չունենք, թէ սեփական նիւթեր, մեզ կենք ու գործունէութիւն չունենք թէ առաջադիմութեան և ինքնաշահնալութեան նշան: Ինչ պատճառով է անտարբեր դէպի մեզ Կ. Պօլսի հայ մամուլը, որը շատ լաւ գիտէ լրանիւյնում պատահող անցքերի մանրամասնութիւնը, շատ լաւ է հետաքրքիր

Սերբիայի և Բուլղարիայի սահմանադրութիւնների որոշման, շատ լաւ գիտէ մի որ և է հօջայի կենսագրութիւնը, շատ լաւ գիտէ թէ ով ո՞ր աստիճանի մէջիցի ստացաւ վեհափառ սովութանից, բայց ոչինչ չը գիտէ մէկ ու կէս միլիոն հայերի մասին, չը գիտէ ի՞նչ ենք շինում մենք այստեղ՝ կոտորված ենք թէ կենդանի, քնած թէ արթուն, սրտացաւ թէ անտարբեր դէպի իրանց վեճակը...

Եւ այսպիսով բանը հասնում է այն խայտառակ կէտին, որ երբ նոյն իսկ հայաստանում յայտնվում է սովը և ա՛յ ու ձախ հարկներով հնձում, երբ Կովկասի հայ լրագրութիւնը ամբողջ երկու ամիս առաջ աղաղակ է բարձրացնում, բողոք պատուում, օգնութեան կանչում, միայն երկու ամիսից յետ էք տեսնում որ Կ. Պօլսի լրագիրները յայտնում են թէ շտեղ կրտես թէ հայաստան սով կայ: Ե՛հա՛ այսպէս է կատարում Կ. Պօլսի հայ լրագրութիւնը պոլիցիստի բարձր պաշտօնը...

Եւ դէ երեւի պատճառը որ Կ. Պօլսի ազգային ժողովի մէջ զիզվել են միմեանց վրա 57 չը լուծված գործեր, բայց ոչ որ չէ հարցնում թէ ինչու: Եւ դէ պատճառը երեւի որ տաճկահայերի, այսպէս ասած, սահմանադրութիւնը 20 տարվայ ընթացքում այնչափ կարողացաւ կրթել ժողովուրդը և պատրաստել ինքնավարութեան համար, որչափ Կ. Պօլսի մամուլը ինքն իրան կրթեց... Եւ դէ պատճառը երեւի որ Կ. Պօլսի հայ մամուլը չէ ձեւացնում մի ոյժ, մի հասարակական ուղեցոյց, այլ նա նմանում է միայն անդամալոյծ ինքնավարի, որին հարկաւոր է լոկ խղճալ և մի կօպէկ շարտել առաջը նորա թշուառ գոյութիւնը պահպանելու համար: Ե՛հա ինչ Կ. Պօլսի հայ մամուլը, որ այնչափ մեծ համարում ունէ ինքն իր վրա:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԹԻՖԼԻՍԻ ԳՈՒՄԱՐԻ ՆԻՍՏԸ

Մայիսի 12-ին, երկուշաբթի օր, քննվեցաւ Թիֆլիսի Գումարի մէջ ձայնաւոր Ա. Քայլաբով ծանուցումը Մշակիո Ձե 71 առաջնորդող յօդուածի վերաբերութեամբ:

Գումարի գահիժը լի էր ձայնաւորներով և հասարակութեամբ: Հասարակութեան մէջ տեղ չը կար կանգնելու անգամ: Քառսու զարդ զեկուցեմ արաւ Քայլաբովի ծանուցման մասին և կարգաւ Մշակիո յօդուածի ուսմանը թարգմանութիւնը: ձայնաւոր Քայլաբով իր ծանուցման մէջ պահանջում էր որ Մշակիո յօդուածի մէջ եղած մեղադրանքները քաղաքական և ուսարկայի անգամները դէմ, քննվին Գումարի մէջ և եթէ յայտնվի, որ ոչ քաղաքացուիսը, ոչ էլ ուսարկայի անգամները կապակեր չունեն (և այդ հաստատում է ինքն Քայլաբով), ոչ էլ կաշու գործարան ունեն, կամ այդ գործարանը ոչինչ ազդեցութիւն չունի Թիֆլիսի վաճառանոցի թանգուիւն վրա, այն ժամանակ հիշեցեմ զրկի Մշակիո դէմ, կամ Մշակիո խմբագիրը գառի կանչվի:

Բրովհեան հարցը վերաբերվում էր քաղաքացիական և վարչութեան անդամների պատասխանատւութեան, այդ պատճառով պ. Մախնոյլ քաղաքացուիսը և ուսարկայի անգամները թողնեցին գահիժը և նախազգուծութիւնը ընդունեց ընտրողների առաջին բաժնի մէջ ամենից շատ բուէ ստացած ձայնաւոր Անտոն Գորգոսեան:

Վիճարկութիւններ խնդրի էութեան վրա սփռեցան: Մենք աւելորդ ենք համարում լինել այստեղ բոլոր ձայնաւորների առեանները մի առ մի, միայն կանեք որ առեան հասարակ ձայնաւորները բաժնակցան երկու որոշ կողմերի վրա: Ոմանք, ինչպէս պ. Կ. Ելիմիրզով, Նիկոլաճէ, Արաքատով, Սուրգուս կիսնց պահանջում էին նախ վերաբերել խնդրը, վերաբերել միջադրանքի ստուգութիւնը կամ անստացող լինելը, և այնուհետեւ անջատարկութեան կամ անհաստատութեան բուէն, միւսները ինչպէս Անտոնով, բոժիշկ Բոսինանց, Իշխան Ամատուրի աւելորդ էին համարում քննել խնդրը, որ նրանց կարծիքով ոչինչ փաստերի վրա հիմնված չէ և առաջարկում էին ուղղակի անցնել հերթական խնդիրներին:

Աւելորդ չենք համարում լինել այստեղ որ ձայնաւորներից ոմանք, որոնք, թէև մեղադրում էին լրագրին թէ նա անտեղի զբաղատութիւններ է անում Գումարի դէմ, իրանք էլ չէին կարող զգալ իրանց կրքերը և աշխատում էին անվայել խօսքեր գործածելով, վճռել հարցը: Նիկոլաճէ անաղաղ կրկնում էր որ Մշակիո յօդուածը մի անկեղծ, մի անմիտ գաղաղողութիւն է, իսկ բոժիշկ Բոսինանց հայհայտեցիք աւելի ուղիւ չասեց մեր լրագրի յօդուածի մասին: Զարմանում ենք որ նախազգէ չը կանգնեցրեց այդ հայհայտողներին, ասելով նրանց, որ եթէ մեղադրում են մի լրագրական յօդուած անտեղի խօսքերի համար, ձայնաւորները չը պէտք է իրանք էլ նոյնը անեն:

Պ. Նիկոլաճէ երկար ու բարակ վերացական

